

4. Bibliographie der Schriften

**Swatá a bezpecná Cesta Wjry Ewangelického Krest'ana /
nekdy W Zpusobu Wyznánj w Nemeckém gazyku vkázaná
/ nynj pak z lásky k prawde do Ceského ...**

Francke, August Hermann

Halle, 1723

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Bogūq ten dobrý Bog
Wizug; Dosahni němčne,
ho Žinoda, Sibata, až němuz z
zomolíbezpečná gříz. i. Tim

Gesta Ss. Sírý.

Ewangelického Křestana/

někdy

W Způsobu Vyznání

w

Německém gazyku vklázaná/
nynj pak

z lásky k pravdě do českého přeložená!

popáte s. Tim.
s předmluvou vydáná.

léta páně MDCCXXIII. 215.

Gestízeby kdo z bogu,
mož, nebudeť korunován,
váš, když rád ně bogou.

Předmluva.

Hospodin, pán zástupů budíž s námi.

Negmilegssj Prátele / a vprjminj
Bratři w Pánu.

Maryja Dež prawé wjry nenj / tamě gest wſecko
ſaleſſné. Tato wýpowěd může se přiho-
dne gáko Evčenj tak y k životu Kře-
ſtjanſkému přitownati. Vlebo včenj wjry ne-
zrownáwali se we wſech čáſtách k spasenj du-
ſe přináležegých se ſlowem Božim / nemůže
ſe swau čiſtorau chlaubiti. A nenalezáli ſe moc
ſpasitelne wjry w ſrdcy / dařemně ſe těſſime
twárnostj naſebo Křeſtanſtwj / poněvadž
grunt geho nenj założen podlé Píſma ſvatého.
Protož prawá wjra w Kryſta, genž pro nás
vniel y wſtal z mrtwých, činj člowěka Křeſta-
nem prawým / kterauž wſak on wlastní ſylau
nigak dosáhnauti nemůže / ale Duch Švatý
půs

Maryja anna 2 V, 267 a

působi gi w srdcy tragického hříšníka/ kterýž swé
porušenj hľubočé a velikau býdu hřichá prá-
vě a spasytedlně poznaw, w duchu swém po-
tien y straussen gest/ a proto w chudobě ducha
počorné prosý Boha/ aby se nad ním w Krystu
swém Synu milém smíšowati/ a krz Ducha
Swatého prawau a žiwau w jru w srdcy geho
působitiráčil/ krz ktereuby on w kewi Kry-
stové odpuscienni wšech hřichá swých dosáhl/
potom také w spravedlnosti a swatosti pra-
wdy Bohu milé obcovánj magice, k blahoſla-
wené smrti připrawen býti mohl.

Gesilíže krze milost Boží taková způso-
vnost w srdcy člověka se nachází/může se sru-
šně w Bohu Spasyteli swém z celého srdce
wesseliti, milosrdensví Božímu se radujice/
ale také geho chwály nemá se styděti/ nýbrž
Krysta Spasytela swého před lidmi slouhem a
skutkem wyznáwati/tak stane se, že on ho také
w onen den nezapíre/ ale do swého žiwota wé-
žného priwede s velikau radostj a slávou.
Naproto, gesilíže býdny člověk sam sebe swodí,
takovau jru sobě wyinýsle ge/ při ktere on w
swětských žádostech žůstatí může / by iby slowa
pauhé přijti a wyříci chtěl/ wssak předce mu-
sy se gednaus trešenjm spartiti mezi těmi/gimž
Krystus w den saudu dí: Níkdy sem wás ne-
znal: odegdete ode mne činitele nepravosti.

(2)

Tamt

Tam tedy cíli ſtora Kryſtova v S. Jan. XVII, 25. Otcé sprawedliwý! tebeſ ſvet nepoznał. Kterými nás Bryſtus včiti chce/ že Otec geſt toliko geden: to geſt, litoſtiwý a miſtoſtiwý, dluhočekagicy a hogný w miloſrdenſtwi a pravdě; ale také sprawedliwý pravidly a horliwý pro pravdu. Protož máme ſe pilně ſnažowati/ abychom prawého výjwání Žákona a Ewangeliuſ dobře ſſetili/ nedělice gedno od druhého, ale obé w prawém pořádku ſpasen; podlé návodupſíma ſvatého právew (praxi) ewičení ſamem ſpolu ſpogowali/ bychom ne prvé k Ewangeliuſ poſpichali, nežli ſrdce prawau litoſti nad hřichy ſtrauſſeno geſt; ani také wždy jako mduj a bázliw při Žáku messiati chřeli/ kdy gen hřichy w oprawdowě nenávisti máme. Počinęgmetedy ſobě opatrně, k Bohu wraucně wždychagice/ aby nás ſwým Duchem Swatým oſvítiti a kjditi ráčil, k následování těch řelj, kteréž promluwil: Bdetež, a modlte ſe.

Tam Uegmiregſſi Ptátele a Brati cíli také přijomná knižecká o ſvaté a bezpečné Čeſte Míry Ewangelického Křeſtana, která od geſtnoho Šweda ſprawy wěrného w způsobu wyznání obſažená, wám nynj popáte giž do ruč ſ radostí ſe oddáwá. Gá wykřikugi pli tom k wám z Žalmu XCVI, I, 2.3. Řpſwegte Hopo-
dina

dinu písen nowau / zpíweg H̄ospodinu wſſe-
čka země: Zpíwegte H̄ospodinu/ dobroteče
gménu geho/ zwěstügte den po dni spasenj ge-
ho: wyprawûgte mezy národy ſlāwu geho/
mezy wſſemi lidmi diwy geho. Budeteli při
vžiwání knizecky této ſlaw ſrdce wassheho, práz-
vě ohlđati/ ay hned giffi budete/stogli ſtawę:
nij! Křeſtanſtwu wassheho toliko na píſku/ a
neb, założenli gest grunt geho hluboce.
Gestli toto poslednj při wás ſhljdáte/ máte
Boha oſławowati, vgiffeni gsauce/ že to gest
ta milost prawá, w nij ſtogite: Paklitby to
prwněgſſi bylo/ tedy ta neglepſſi gest ráda/ a=br
byſſte do ſebe ſamých wſtaupiſſe, prawé po-
kánj činili/ a celým ſrdcem k tomu prawému a
žiwému Bohu ſe obrátili/ kterýž tak miloval
swět, že Syna ſwého gednorozeneho dal/ aby
každý kdož wěri w něho, nezahynal/ ale měl
život wěčný. A protož můžeme wykřičnat=
ti: H̄ospodine / gať welice milugeš lidi!

Deut. XXXIII, 3.

Naposledy pak známo ſe činj y to / že co w
prwním a neb druhém wydání této knizecky
zřegmě a ſrozumit edlně přeloženo nebylo/ny-
nj gest s velikau pilnosti ponapraweno a wy-
ſwěleno/ aby tak pobožný Čtenář vſce vžitko
odtud w báznj Božj dosahnauti mohl.

Protož přiſtupmež w gednom Duchu s pra-
wým ſrdcem w plné giſtote wjryk Bohu. ocis-

stená magice srdece od svědomí zlého/ aby nám
dal podlé bohatství sláwy své mocí posylne-
nu býti řeče Duchu svého, na vnitřním člo-
věku: aby Kryštus řeče vaju přebýval w
srdečích násich: abychom w lásce v kořenění a
založení gſance/mohli stihnauti se w ssechněmi
Swatými/ kterakáby byla širokost, a dleuhost/
a hlučnost, a wysočost: a poznati přenesmje-
nau lásku Kryštovu: abychom naplněni byli
we wsselitai plnost Boží. Tomu pak, kterýž
mocen gest nadě w ssecko včiníti mnohem hog-
něgi, než my prosýme, a neb rozumíme, podlé
mocy té, kterouž délka w nás/ tomu bud sláwa
w Čirkevi řeče Krysta Gežisse/ po wsecky wše-
ky věků/ Amen. Takto prosý a žádá

Pán Je, Wās
 ſjö / v Ján. VIII. 22. mlu,
 užil řeča: Horliwy Milowit
 Heinrich Milde/ Němec,
 Ya gſem z Slagenthyna w Knjazstvi
 Magdeburštém.
Svetlo křečta: Z Joz
 mre nasse řege, ne
 bude choditi v Tatož
 řech, ale bude mít
Svetlo života.

BAtot gest Cestia Wjry, w které gá
žiw gsem/ ta Prawda, kterau sem
se z Písma swatého nadvíl/ a která
krz Ducha Swatého w srdecy
mém započetěna gest: ti žávodo-
wé, w kterých gá běžim/ aby chode wší falešně ~~prav.~~
Cesty ochráněn gsa, počlad žiwota dosahlo. 8. et 11.

Vznávám se za nuzného a býdného čerwa/
Kterýž přirozenými a skutečnými hřichy svými
hneče nemilosť Boží, časnau smrt, y věčné za-
racení zaslaujil.

Syn Boží pak, Krystus Gejjs dal sebe samé-
ho za mne/ a svati krwí mne s Čicem svým
smíril/ tak že mi Boh hřichy mé nepočítá/ ale
za spravedlnost mně počteno bývá to, že wě-
žim we jméno gednorozeného Syna geho.

Takowau wjrau spravedliwo včiněn sem
práwě/ a tímž naplnil srdce mé Duch Swatý.

W tomto mém ospravedlnění nalezl sem
počog s Bohem/ gsem dítě Boží / a sessim se
wessele milosti gebo/ gisť gsa, že smrti ani ned-
žíjm, ani neokusym/ nýbrž věčný život mage,
ž smrti do života sem přesel.

Poněwadž mne tak Bůh na milost svou přigal, skrze všru w Gejisse Syna swého/ tedy sem ne genom na geden čas ospravedlněn, a na druhý ne; ale gsa wždycky a vstawičně w milosti Boží, nosým swědectví synovství Božího w srdcy mému skrze Ducha Swatého.

Gáť syce nemám za to/ že bych bez poklesků a pádu byl; anobrž wjm radegi/ že ti wssicí kni nemohau sečteni být, kteréž mi Bůh každodenně před oči představuje/ a wětřím gisťe, že tagných mnichem wjce gest: Ale poněwadž gá gsem w Krystu, a on ve mne/ proto nebývají mi takové poklesky a pádové počítání/ ale Bůh snáší ge na mne, a pomíjí gáko Otec na milém dítěti swém.

Milost geho pak mne nečinj bezpečného/ ale mne každého dne povzbuzuje/ abyh se duchem myslí mé wždy wjce a wjce obnowil.

Nebo Bůh, kteryž w nás wssiecko dobré působi, činj/ že bázen dětínská w srdcy mému přebývá, a cprawdowá hrůza před geho důstognosti swatou/ kteráž mne osílíbá, abyh na milost nebíessl.

On pak mně čistj, gáko ratolest/ abyh wždycky hogněgssi owoce nesi.

Prawdiwě gá čistý gsem, pro řec/ kterauž Krystus mluvil / a gá sem gi vnočil. Totož není žádne důmireni, ani falešné přiwlastňování. Krystus wérne miloval mne/ v odbržehu

hřichů mých čerwí svau očistil. Mé spasení
zagisté gesti w odpuštění hřichů.

Bůh dal mně zkušenou cíti / a milosti
propagel k poznání mé nemožnosti přirozené,
a nadto ke mne dokázal své dobratiwosti/
působě sam wiru w srdeci mému.

Což sem tym způsobem viděl ; a slyšel / a v
duchovném zkušenj se navěsil / gesti mito gi-
stegssi / nežli co tělesnými očima svýma vidím/
tělesnými všima svýma slyším / a čeho se tě-
lesné ruce mé dotýkají.

Bůh sam mne navěsil / kterak bych přiroze-
ní od milosti, světsko ode tmy, a důmnení prá-
zdné od moc rozeznávati měl.

Bůh pak gest ne gen tolito věrný, že nám
hřichy odpaustit / ale také spravedlivý, že nás
očistit jde vši nepravosti.

Protož wyznávám gá také hřichy mé a
nepravosti před ním / žádaje od nich vždy
více a více očistění býti.

Což se také stává , když gá proti hřichu bo-
gugi a ryti rugi; však ne man vlastni sylau/
ale strž Ducha Svatého, kterýž we mně pře-
bývage, dílo své koná.

V výre w Gejisse gest můg počátek, pro-
stedeck, y konec.

Poněvadž gá vlastní dílo zapřage, vzná-
vám / že sam od sebe nic, než blesiti / ani
strž sebe samého blíže k Bohu a k světsu ge-
ho přijti nemohu; ale paubé milosti Boží

Exijsus allro. V posle
smíluj se nad námi. Ejna,
k Bohu na vlastnosti.

*Endivit se Paragraphus ist
Vixit usque ad mortem Christi
IO Cesta Wiry.*

se drže, na Beránka Božího patřím / Kterýž
et hřichy mé snímá / a v krvi geho k Otci se
sblíží: tedy nová moc v srdci mé mě se
rodí, abych všuru gáko nebesté světlo a chén
v srdci mé cítil / lásku Kristovu okusyl /
Ja nový člověk se gáko strom dobrý pucil
v květi svém / Kteréby libau vůni ze sebe
vydávage, owoce Bohu y lidem přigemné
něslo.

Clenj to giná cesta, v níž ospravedlněn
sem / a opět giná, v níž hledám posvěcenu
být; aleť gedink toliko cesta gest, totiž Kry-
stus, kterýžto gest cesta, prawda, yživot.

Rovne gáko sameho Krista se přidržím,
Když odpuštění hřichů žádám / také přidržím
se také toliko geho, obrácege se genom k mi-
losti geho a mocy, Když v výje, lásce y nadě-
gi posylněnu být chcy. *Poz. II. et 7.*

Aniž co giného potřebugi/ než abych v při-
gaté milosti, a v myslí nové, kterauž mi Syn
Boží dal, (k poznání toho Prawého, a být v
tom Prawém) zůstával / a od ní se nevchylo-
val; také dílo Boží ve mně se dokoná: ne-
bo Bůh nepotřebuje pomoci mě k vykoná-
ní díla svého.

Když se gá toliko gemu připravovati dás-
wám gáko dítě v životě matky / a působení
Ducha geho neodporugi; tedy on woseckowe
mně koná, co se gemu hříj.

*Wssak žádným způsobem on toho nechce/
abych*

abych gá neopatrný byl / a místo vtiſſení do nedbanlivosti upadl / a neb odpočinutj a po-
koge w přirozenj hledal. Nebo bych se práz-
vě ſkrz to, také newědomě díla geho ve mně
pozbavil.

Duch geho živý chce wždy a bez přestání
dělati; a kdo iekam geho wždy plynauji ne-
dopauſſij/ ten nemůže říci, že ſe dílu geho
neprotiví.

On wſſat žádnému působenjmu ſvým není
k obtížení, nebo tichý a lhezný hlas wede / a
w mocy geho nemí těžko dříſi w trvi Beráns-
ka ospravedlněně, křídla wjry a lásky wzhůru
pozdívahnauti. pag. 10. in medio.

Hospodin poterným gest milostiv; nebo
wſſeliká milost Ducha Svateho w vdcloj poz-
korných ſrdcý ſe rozlíwá.

Prawá pak pokora má ſvůj základ a kořen w
ospravedlněnji/ kteréž milosti včiněno bývá.

Gá dluho tedy člověk nic za ſvého nev-
zňává/ a wſſat w Kryſtiu w ſedčo nalezá; tak
dluho ſrdce w nebestém počogi plesle, od
Boha očerstveno y posylněno gſa: Gá ná-
hle pak ſrdce ſe powyſſuge / a ſpaſenj ſvého
gediné w odpuſtěnji hřichů nebledá/ tedy na
cestu faſteſtingu wſtupuge, genž gest plna ne-
počoge. cont. pag. 7. et 8. ñt. 2.

Má wſſat také Bůh ſvé hodiny počuſſení
a ponížení. A aby člověku vnitřnosti ſrdce
geho zgeweny byly/ musy on ſkrz mnohá zkouſe-
ní gití/ a cpráwě ſe také od prawé cesty nevchý-
luge.

Gá

Gátk lechce gestí pak ; té vžké cesty se vchýlti ! gátk lechce nětco na srdce wstupuje, což člověk ne tak brzo znamená / kteréž ho od správnosti synovské swodí / tak že se domnívá lépe trefyti / a wšak newědomě od Ewangeliu Žákonu odstupuje.

Niebo Ewangelium má Angelštuu správnost / a činj člověka gátko dítě příjemného wšech nem lidem. Onoť pak gest slawa veliká, na kterž svijejcí světlo, čistá řeč po koge, odpočinutí od vlastních skutků, vživání Boha y blahořávění svého gebo.

Blahoslawený gest ten, kterýž od cýle svého odvěsti se nedá : co se snadno stati může, gesti nepatříme na samého Krysa / ale na příklady jiných lidí ; zvláště kdy wysoko létat, a před časem na novém člověku velicý být i chcem.

Žádný nemůže přidati k poslavé své loket geden / byť by o to pečlivě myslěl. To také na vnitřním člověku své podobenství má.

Prirozenj miluge swau cestu / a wšak newidi prospědku žádného k dokonalosti, než aby hledal člověk nětco býtí; Cesta Boží pak do celá ginak vede. Niebo on wnic obrácy co nětco gesti, aby sam wsecko a we wšech byl.

A teto wsecko gest w tom gednom obsažené: Rdož věrj w Syna/ má život věčný.

Pane Gejzissi ! duch tvůr dobrý wediž mne, gátko po rovné zemi.

R O N E C.
*** (O) ***